

Иван Вазов

Недей дума думи ледни...

Недей дума думи ледни,
мойта вяра не убивай,
кръгзорите ми бледни
един по друг не затривай.

Ох, жестоко е, жестоко
тъй гърди ми да раздираш
и съмнение дълбоко
вдън душа ми да завираш.

Ти отнимаш ми небето –
друго – ми не би доставил! –
Чуй, разбойникът в полето
повеч зло не би направил!

Нека бъдете проклети
вий, убийци на душата,
на душата, дето свети
и ни дига в небесата!

Вий, убийци на светото,
що се крие у човека,
на Вярата, на Доброто,
на Великото във века,

що с отрова на устата
сейте смърт или паденье,
и отсичате крилата
на светото вдъхновенье.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9725>]